

TNC-Aktuellt:

Tekniska nomenklaturcentralen
 Box 5243
 102 45 STOCKHOLM
 Tfn 08-24 92 90

MITT SPRÅK OCH ANDRAS

På TNC arbetar vi med att "åstadkomma en för svenska förhållanden lämpad teknisk nomenklatur", såsom våra stadgar föreskriver. I denna uppgift ligger att försöka samordna skilda grupper språkvanor. Med detta har vi hjälp av dem som söker hjälp hos oss eller av annat skäl vänder sig till TNC. Att samordna språkvanor förutsätter att man finner ett språkbruk som många kan enas kring.

Vi lyckas med vår samordningsuppgift när vi hittar termer som alla finner "normala", dvs. som inte strider alltför starkt mot någon grupps norm. Vi misslyckas när många finner ett förslaget uttryck "onormalt", dvs. konstigt eller stötande för den egna språkkänslan.

Bäst är alltså det uttryck som inte märks. Uttrycket får inte dra uppmärksamheten från innehållet. Dessvärre är ett uttryck inte alltid lika onmärkligt för alla. En och annan finner det acceptabelt att skriva 1 kkr och mena ett tusen kronor. Andra ser detta som nonsens och kan tänka sig att skriva 1 tkr, vilket den förstnämnde uppfattar som fel: i hans världsbild skulle tkr kunna betyda "terakronor", en summa som skulle ta tretton siffror i anspråk. (Den som tvekar om vilketdera som avses bör inte handskas med pengar.)

INNEHÅLL

Mitt språk och andras.....	s.1
MIB-projektet.....	s.2
Språk- och skrivregler för byggare.....	s.3
Terminologiskt utvecklingsarbete på invandrarspråk.....	s.3
Energitermer - ett terminologiskt seminarium.....	s.4
Notiser.....	s.5
Egennamn med stor bokstav enligt Språkvårdsgruppen.....	s.6
Termfrågor i urval.....	s.6
Termregister 1981.....	s.8

Hur skall normeraren kunna samordna de två språkbruk?

Varför betecknas årets sista dag "1981-12-31"? Ett möjligt svar är att man har följt en språklig regel som knyter samman dagen och uttrycket. En sådan sammankoppling är inte given av naturen, den är produkten av en överenskommelse eller ett diktat. Att skriva just 1981-12-31 är att ansluta sig till en regel, tex. därför att man ser normen som förnuftig.

Varför kan samma begrepp kallas än kraft, än energi? Uppenbarligen har folk valt att följa skilda normer. Ingen har haft makt att diktera "rätt"

språkbruk. Båda gruppernas norm har begränsad räckvidd. Av geografiska eller sociala skäl utbildas skiljaktiga normer.

Människor håller gärna fast vid sitt invanda språkbruk. Ja, man uppfattar sitt eget språk som naturligt och riktigt. Andras språk tycks onaturligt, undermåligt. Deras egendomliga språk förklaras såsom en brist hos dem, uppkommen till följd av bristfällig upplysning.

Det finns alltså fall där en standardisering av språkvanor knappast kan nå allmän efterföljd. Ett sådant är frågan om kkr eller tkr där en företeelse (tusen kronor) är lika välbekant för frikyrkopastorn som för den sifferkunnige teknikern. Fackspråk kolliderar med allmänspråk.

I ett sådant fall saknas förutsättning för standardisering i endera riktningen. Genom att envetet hävda den ena gruppens språkbruk kan man riskera att undergräva respekten för språklig standardisering.

För ett normeringsorgan som TNC gäller det alltså att föra fram terminologi som kan sägas "vara utan att synas". Detta får inte tolkas som att vi måste verka i det fördolda. Tvärtom är vi för att kunna lösa våra uppgifter starkt beroende av att synas och att få impulser från den tekniska omvärlden. För den skull vill vi under 1982 satsa lite kraft och energi på marknadsföring. En aktivitet som vi därvid tänker på är att skriva artiklar i termfrågor och försöka få dessa spridda i svensk fackpress. Andra aktiviteter skymtar fram på följande sidorna.

MIB-projektet

MIB står för Metodik för Informationsförmedling inom Byggbranschen och det har hittills betecknat en samordningsgrupp som består av Byggdok, Kval (Forskningsstiftelsen för kvantitativ lingvistik) och TNC. Målet för gruppens arbete är att utveckla de

metoder som kommer att krävas för en effektiv informationsåtervinning i framtiden. Detta gäller informationssökning inom våra respektive organisationer men i ännu högre grad andras möjligheter att kunna utnyttja det material som vi lagrar.

Vi har nu påbörjat ett konkret projekt som skall leda fram till ett bättre och enklare system för byggfackmannen att söka information via databaser. Idag finns det ett visst motstånd bland de praktiskt verksamma projektörena och entreprenörerna mot att söka de uppgifter som de behöver i litteraturen, åtminstone den litteratur som är utanför det egna arbetsrummet. Det skrivs ju så mycket och det är svårt att hitta rätt i den strida strömmen av tidskriftsartiklar, böcker, forskningsrapporter och annat. Även om allt finns samlat på ett ställe som t.ex. i Byggdoks databas för byggbranschen kommer en annan svårighet in. För att söka informationen i en databas måste man antingen gå över ombud, eller själv lära sig hur materialet är upplagt. För att teknikern skall kunna få ett fullgott resultat vid de egna litteratursökningarna måste han troligen skaffa sig en hel del dokumentalistkunnande. Alla är inte roade av detta eller ger sig inte tid. Det resulterar i att man gör en snabb, misslyckad sökning eller i att man helt avstår, trots att man vet att den uppgift man söker finns i någon skrift man läst.

Tillsammans med ett tiotal byggfackmän skall vi undersöka om de kan hitta de uppgifter som de behöver ur Byggdoks databas som nu omfattar ca 35 000 referenser (=refererad litteratur av olika slag). Med hjälp av Byggdoks tekniska sekreterare skall vi sedan ta fram de uppgifter som byggfackmännen inte hittade vid sina sökningar. Fackmännen får själva avgöra vilka skrifter som är av intresse för den fråga som de ställt. Med hjälp av Kval kommer vi sedan att analysera resultatet och se på vad sätt det hade kunnat bli bättre.

Var kommer nu TNCs kompetens in? Svaret är att vi inom MIB-projektet anser att man genom att bygga in språkliga hjälpmedel i söksystemet kan tillåta byggfackmännen att använda sitt normala språk vid kontakterna med databasen utan att det kommer i konflikt med det system som hittills använts för att registrera litteraturreferenserna. Där bör TNC kunna bidra med ett associations- och hänvisningssystem som leder frågaren rätt.

Projektets första skede som finansieras med pengar från Byggeforskningsrådet är tänkt att vara avslutat till hösten 1982.

Språk- och skrivregler för byggare

TNC har under 1981 anordnat kurser för vissa grupper av byggfackmän som velat öva upp sin förmåga att skriva enkel och begriplig facktext. Ett särskilt kurshäfte, Byggskrivregler, har arbetats fram och tillämpats. Kurserna har ägt rum inom Statens planverk och Svensk byggtjänst som båda tillsammans med TNC ingår i den s.k.

Dokumentsamordningsgruppen, som finansierat och övervakat arbetet med att ta fram kurskompendiet.

Efter en genomgång av de erfarenheter som samlats in i samband med kurserna, har TNC utarbetat ett förslag till utformning av en skrivhjälpreda som kommer att kallas Språk- och skrivregler för byggare. "För byggare" betyder inte att det skulle finnas särskilda språk- och skrivregler för den gruppen. Tillägget anger att de exempel som illustrerar reglerna är har anknytning till byggområdet. Urvalet av regler som anges är grundat på erfarenheter av teknikers sätt att behandla språket.

I språkregelavsnittet, som bygger på kurshäftet, kommer stor vikt att läggas vid beskrivning och exemplifiering av de konsekvenser, på gott och ont, som vissa vanliga satskonstruktioner för med sig. Likaså kommer termvalet att ägnas stort utrymme. Skrivreglerna kommer att

hämtas från TNC 37 (Skrivregler) men med nya exempel som är mer bygganpassade. Dessutom kommer det att ingå avsnitt som behandlar textutformning i stort.

För att få hjälp i arbetet har TNC vänt sig till andra språkvårdare. Samtidigt uppnås automatiskt det som är ett av TNCs främsta mål i språkvårdsarbetet, nämligen samordningen. Från Svenska språknämnden medverkar Per A Pettersson som också var utredningsman för kurshäftet. Ingbo von Zweigbergk från Statens planverk har också varit med i det tidigare arbetet, medan Kenneth Larsson från Statsrådsberedningens språkexperter är ny i detta projekt men inte i språkvårdsarbetet. Från TNC kommer Ove Oskarsson och Kjell Westerberg att medverka. Om allt går efter planerna kommer resultat av arbetet att kunna presenteras som en TNC-skrift framåt hösten 1982.

Terminologiskt utvecklingsarbete på invandrarpråk

Svenska språknämnden fick 1979 i uppdrag av Utbildningsdepartementet att utreda formerna för en samordning av terminologiskt utvecklingsarbete på invandrarpråk. Svenska Språknämnden tillsatte en arbetsgrupp bestående av professor Sture Allén (ordförande) och docent Martin Gellerstam (sekreterare) för att fullgöra uppdraget.

Den terminologi som avses i uppdraget är av speciell natur (s.k. samhällsterminologi) och omfattar ord som invandrare behöver för att kunna orientera sig i det svenska samhället. Dessa samhällsord utgör en snittmängd av ord ur allmänspråket som skapat problem och som flutit in från olika fackområden. De är ofta kulturberoende och saknar därför ofta självklara motsvarigheter på invandrarpråk.

Arbetsgruppen har nu blivit färdig med utredningen och föreslår att en styrgrupp bildas med representanter för Invandrarverket, Språkdata, TNC

och Svenska språknämnden.

Resultatet av utredningen har överlämnats till Utbildningsdepartementet tillsammans med ett förslag om att styrgruppen skall låta utföra en förstudie. Förstudien skall bl.a. visa hur samhällsorden med sina förklaringar och översättningar skall lagras i en termbank.

Energitermer - ett terminologiskt seminarium

TNCs vanligaste produkt är ordlistan. Den utformas i regel med hjälp av en liten grupp experter inom det aktuella området. TNC remitterar arbetsresultatet till några tiotal intressenter och aktualiserar manuset efter att ha värderat de synpunkter som kommit in. Därutöver brukar kontakten med de slutliga brukarna vara mycket sparsam under utredningsfasen.

Ett av TNCs aktuella projekt har det officiella namnet "Terminologi och fackspråk inom energiområdet". Arbetsnamnet har blivit "Energiordboken". I detta projekt provar TNC nya metoder för att förbättra kontakten och informationsutbytet med de slutliga användarna. Ett steg i den riktningen var ett endagsseminarium som TNC höll i oktober 1981 i Styrelsen för teknisk utvecklings (STU) hörsal.

Inbjudan gick till en rad myndigheter och organisationer som verkar inom energiområdet. Resultatet blev att ca 25 deltagare bänkade sig i STUs hörsal för att ta del av föreläsningar och engagera sig i diskussion och grupparbete.

Dagens första föreläsning rörde "Skrivregler för rapporter". Det var Ove Oskarsson från TNC som talade. Den viktigaste regeln för en rapportskrivare är enligt honom att först göra sig klar över vad mottagaren skall använda rapporten till, dvs. att analysera ändamålet. Sedan gäller det att göra upp en

disposition byggd på denna analys. På så sätt kan författaren undgå risken att ge för litet utrymme åt vad som svarar mot läsarens särskilda motiv och behov i samband med rapporten.

Skrivregler i snäv mening, t.ex. de som redovisas i TNC 37, bör en författare ta fasta på i manusfranställning och slutredigering. De hjälper honom slippa att själv fundera ut reglerna. De låter dessutom läsaren möta ett stadgat och entydigt bruk av skrivtecken, förkortningar och andra symboler.

Under rubriken "Begreppsbildning och kunskapsutveckling" diskuterade Dag Prawitz (Stockholms universitet) följande frågor:

- är begreppsbildning en stipulativ verksamhet -att bestämma hur något skall vara- eller en redovisning av sakfrågor (i det senare fallet kan man alltså ha "rätt" eller "fel")?

- vilka metoder finns för begreppsbestämning?

- kan man skilja på åsikter och fakta kring begreppsbildning?

Prawitz menade att begreppsbildningen borde vara fruktbar, dvs. bidra till en snabbare kunskapsstillväxt. Detta underlättades om de bildade begreppen var resultat mer av saklig analys än av stipulation.

En vanlig metod för begreppsbestämning är ju definitionsskrivandet. Med definitioner har sina svagheter, ansåg Prawitz. Förr eller senare uppstår en cirkel, och begrepp definieras med hjälp av varandra på ett sätt som lämnar läsaren frågande. Vidare går inte alla begrepp att definiera. I detta fall kan de ändå bestämmas genom att man gör påståenden om dem i relation till andra, definierade begrepp.

Vid begreppsbestämning kunde uppstå "skenoenighet" och "oenighet i sak" ansåg Prawitz. Det kunde vara svårt att skilja på dessa, men det var nödvändigt om resultatet skulle bli gott.

Prawitz slutsats var att kunskapsutveckling och begreppsbyggnad var mycket intimt förenade. Vad som var höna och vad som var ägg kunde diskuteras. En praktiskt iakttagelse kunde dock formuleras så här: man kan se att begrepp förändras till följd av kunskapsförändring.

Kjell Åström (TNC) tog under punkten "Energiordboken: ett sätt att redovisa energitermers innebörd" upp följande frågor:

- vad är termer?
- varför vill man precisera termers innebörd?
- finns det annat som är bra att göra i samband med att man preciserar innebörd?

Huvudtanken var att preciserade termer förbättrade funktionen hos ett fackspråk. Åström berättade om terminologiska utredningsmetoder och redogjorde för de speciella förutsättningar som gällde för projektet "Energiordboken". Detta ledde fram till ett antal frågor om produktens form och innehåll som man kunde diskutera i det efterföljande grupparbetet.

Ove Oskarsson (TNC) återkom under rubriken "Termernas roll i populariserad information". Tekniska termer är ord och fraser som typiskt används inom en snäv krets av initierat folk, t.ex. kärntekniker, ficktjuvar, språkvetare eller andra experter. Att använda samma tekniska termer när man vänder sig till läsare utanför den snäva kretsen är en sak på både ont och gott.

Författare litar gärna till den invanda terminologin. De slipper kanske att ge omständliga förklaringar av vad som initierat folk lägger in i termerna. Särskilt vidareinformatörer ger sig dessutom ut på hal is när de avviker från gängse fackterminologi. Termerna har slutligen status såsom expertegendom - de duger ibland som medel för övertalning eller förförelse.

Läsaren kan uppfatta termerna såsom läshinder, och ibland kan termerna vålla missförstånd. Men att tillägna sig nya begrepp via de termer man möter och börjar förstå, det kan läsaren även uppfatta som en belöning av sitt läsande. Det finns annat än termerna som kan värre försvåra läsningen av populariserad teknisk och vetenskaplig information, nämligen arten av de upplysningar som ges, valet av stoff.

Eftermiddagen ägnades åt grupparbeten kring de teman som hade angivits genom föreläsningarna.

Seminarier skulle knyta an till projektet Energiordboken. Men programmet visar att vi också försökte berätta om terminologiarbete och tekniskt skrivande i allmänhet. Utvärderingen visade att deltagarna ansåg detta något störande. I övrigt kunde vi registrera huvudsakligen nöjda kommentarer. TNC fick dessutom värdefulla upplysningar om vilken inriktning av projektet och vilka produkter brukarna önskade.

Slutsatsen blir att arrangemanget är väl värt att upprepa. Med en entydig inriktning bör resultatet bli ännu bättre.

NOTISER

Besök från Vasa Handelshögskola

Professor Christer Laurén vid Vasa Handelshögskola i Finland besökte TNC den 27 november för att bl.a. informera om en forskarkurs på temat Fackspråk och terminologi som skall hållas i Vasa, augusti 1982. Syftet med kursen är att samla lingvister, språkvårdare och terminologer för att diskutera fackspråk, särskilt med betoning på terminologin.

De som är intresserade av att delta i en sådan kurs kan anmäla sig till TNC, tfn 08-24 92 90, så skall vi vidarebefordra anmälan till Laurén.

Ove Oskarsson och Anna-Lena Bucher fick också tillfälle att med Laurén diskutera den internationella standardiseringsorganisationens

rekommendation ISO R1087 Vocabulary of Terminology. Laurén har gjort förslag till översättning av svenska motsvarigheter till ordlistan och en sådan är också tänkt att ingå i vår handbok i terminologi (se TNC-aktuellt 1981:4 s.5.) Givetvis skall dessa båda översättningar samordnas.

Personalnytt inför 1982

Från den 18 januari arbetar civilingenjör Inger Carsbring vid TNC. Hon har examen från kemilinjén vid Lunds tekniska högskola och har tidigare arbetat vid Stockholms energiverk.

Som handläggare på TNC kommer hon i första hand att arbeta inom det kemisk-tekniska området

Kristina Adebo och Anna-Lena Bucher kommer att vara barnlediga fram till hösten 1982.

Egennamn med stor bokstav enligt Språkvårdsgruppen

Nu skall vi börja att skriva också statliga och kommunala organs namn med stor begynnelsebokstav. Det beslöt Språkvårdsgruppen vid sitt möte i november.

Egennamn skrivs som bekant med stor begynnelsebokstav: Holm och Tell, Lund och Umeå, Allmänna Ingenjörbyrå AB och Skandinaviska Glödlampfabriken AB. Men det finns undantag från denna regel. I fråga om namn på verk, styrelser o.d. är bruket inte enhetligt. Så här står det i TNC 37 Skrivregler:

- I den mån namnet uppfattas som ett verkligt, individuellt egennamn är stor bokstav naturlig, t.ex. Kommerskollegium, Skolöverstyrelsen. I den mån det däremot uppfattas endast som en beskrivande benämning är liten bokstav det naturliga, t.ex. kommunfullmäktige, beredningsutskottet, armén, flottan, flyget, posten. Med liten bokstav skrivs vanligen också departementens

namn, t.ex. industridepartementet, handelsdepartementet, utrikesdepartementet.

I den statliga förvaltningen har man gått längre än så, även namn som inte gärna kan uppfattas som någonting annat än verkliga individuella egennamn har där skrivits med liten begynnelsebokstav: planverket och statskontoret.

Nu är det önskvärt att stor begynnelsebokstav används också i sådana namn som Planverket och Statskontoret, menar Språkvårdsgruppen, som är en arbetsgrupp med ledamöter från Svenska Akademien, Svenska språknämnden, Tekniska nomenklaturcentralen (TNC), SIS-Standardiseringskommissionen i Sverige och Samarbetsorganet för språkvård inom de statliga myndigheterna (Samspråk).

Språkvårdsgruppen har till syfte att verka för vidareutveckling av samarbete mellan organ med språkvårdande uppgifter. Genom arbetet i gruppen kan många rekommendationer få en vid allmänspråklig och fackspråklig förankring. Gruppen arrangerar också konferenser med representanter för samhällssektorer som har särskilt stort inflytande på språkutvecklingen.

Termfrågor i urval

FRÅGA: I en rapport står det "källdatats uppkomst". Borde det inte heta "källdatas uppkomst"?

SVAR: Jo, av hävd. Det finns emellertid ett alternativ: "källdatans uppkomst".

Data är ursprungligen plural till datum, ett latinskt ord, som betyder 'givet, det givna'. Under formen data lånades ordet in under sjuttonhundratalet, i betydelsen 'uppgifter', 'vad som är givet'.

Med den automatiska databehandlingen har ordet vunnit spridning. Man tvekar om hur ordet skall böjas. Det går att

belägga ordet i annan singular än den traditionella, latinska, dvs. datum. Man skriver sålunda ibland "den aktiva, lagrade arkivdatan" och "källdatats uppkomst".

Latinska böjningsformer har naturligt nog svårt att hävda sig i dagens svenska. Det är inte många som tänker på att narkotika och rekvisita skulle vara pluraler och motsvararas av singularerna narkotikum och rekvisitum. Man skriver därför t.ex. "tung narkotika" i stället för "tung narkotika" och behandlar med detta ordet som singular.

Substantiv som betecknar räknebara företeelser, t.ex. låda, har former som skiljer bestämd betydelse från obestämd, både i singular och plural:

SINGULAR PLURAL

OBEST.	låda	lådor
BEST.	lådan	lådorna

Att stoppa in data i motsvarande fack ger upphov till en mängd frågetecken:

SINGULAR PLURAL

OBEST.	datum?	data
BEST.	datumet? datan? datat?	data? datumen? datana?

Bilden illustrerar en möjlig förklaring till arkivdatan och källdatat. Någon vill uttrycka bestämdhet. Han avvisar alla former på datum- såsom ovidkommande. Dessa antas ha med tidsangivelse att göra. Att säga "de lagrade data" eller "de lagrade datana" låter främmande. Man bestämmer sig för att blunda för andra möjligheter och stannar t.ex. för mönstret:

SINGULAR PLURAL

OBEST.	0	data
BEST.	datan	0

Ett mönster som detta är obalanserat. Vi kan bringa det i balans genom att bestämma oss för om vi i fråga om databehandling skall behandla data som gröt eller som ärter eller, med andra ord, om vi skall föra ordet till betydelsekategorin massord eller till släktet individord. (Massorden passar in i ramen "Här finns all...", individorden passar in i ramen "Här finns det två...". Märk att en del ord används på båda sätten, t.ex. "...två spikar" och "...all spik".)

SUBSTANTIV UTOM EGENNAMN			
STYCKEORD		MASSORD	
INDIV.ORD	GRUPPORD	KONKRETA	ABSTRAKTA
låda trafikanter spik data(PL.)	batteri klass kommitté sats	bensin ohyra spik data	balans elkraft trafik transport

När ordet används av datafolk behandlas det gärna som ett massord. Man finner det naturligt att tala om data på samma sätt som annat yrkesfolk talar om spik, papper, sten och annat material, dvs. såsom massa, utan markering av de enskilda spikarna, arken eller stenarna.

TNC vill därför acceptera att den ursprungliga pluralformen data för databehandling kan konstrueras även som ett singular massord och då alltså böjas efter följande mönster:

SINGULAR PLURAL

OBEST.data 0

BEST. datan 0

Således skulle uttryck som följande vara fullt acceptabla, inte längre utslag av bristfällig språkbehärskning:

- mycket data
- all inmatad data
- den inmatade datan

Det gängse mönstret får inte för den skull förkastas. När det finns anledning att markera att data består av separata enheter säger man:

- många data
- alla inmatade data
- de inmatade data (ingen ändelse för bestämdhet).

TNC utgår ifrån att de som har anledning att skilja massordet data från individordet data inte kallar sina datorer för datan, vilket möjligen skulle kunna leda till missförstånd någon gång. Datorn kallas ju ibland datan.

TERMREGISTER 1981

TNC har i TNC-aktuellt under rubriken Termfrågor i urval presenterat några av de termfrågor som behandlats i det dagliga rådgivningsarbetet under året.

I artiklar i tidskriften STANDARD har TNC dessutom behandlat ytterliggare termer.

Ett register över samtliga dessa termer följer nedan:

amplitudstyrning	STA 81:11, s.20
anläggning	AKT 81:3, s.6
autoklaverad	
lättbetong	STA 81:4, s.11
belysningsstyrning	STA 81:11, s.20
byggnad	AKT 81:3, s.6
film	AKT 81:3, s.5

flikfästpistol	AKT 81:1, s.5
flikpistol	AKT 81:1, s.5
folie	AKT 81:3, s.5
foliering	AKT 81:3, s.5
fästpistol	AKT 81:1, s.5
gasbetong	STA 81:4, s.11
Gkr	AKT 81:4, s.7
havskraftstation	STA 81:11, s.20
havsvärmeomformning	STA 81:11, s.20
högtemperatur-	
brännare	STA 81:11, s. 20
Kkr	AKT 81:4, s.7
klänka	STA 81:6/7, s.19
kröka	STA 81:6/7, s.19
laminering	AKT 81:3, s.5
lättbetong	STA 81:4, s.11
mkr	AKT 81:4, s.7
miniräknare	AKT 81:3, s.5
Mkr	AKT 81:4, s.7
mnr	AKT 81:4, s.7
nabbförband	AKT 81:1, s.5
nita	STA 81:6/7, s.19
nåda	STA 81:6/7, s.19
plastplåt	AKT 81:3, s.5
pläterat och teflon-	
belagt aluminium	AKT 81:3, s.6
porbetong	STA 81:4, s.11
reningsverk	AKT 81:1, s.4
ROT-sektorn	AKT 81:4, s.7
räknedosa	AKT 81:3, s.5
tkr	AKT 81:4, s.7
transient amplitud-	
reduceringsstyrning	STA 81:11, s.20
vattenverk	AKT 81:1, s.4
virvelbädd	STA 81:11, s.20
virvelbäddspanna	STA 81:11, s.20

Femårsregister

Det finns ett femårsregister över termer som vi har skrivit om i TNC-Aktuellt, Elteknik, STANDARD, ERA, JKA, TELE, Miljö i Sverige.

Den som önskar ett sådant kan rekvirera det hos TNC, tfn 08-24 92 90.